

ובהקדם ביאור מעלת מנחת כהן שהיא ב"כליל תהיה" לגבי מנחה ששירי' נאכלין - דאף שאכילת
 2 כהנים הוא ענין נעלה, שהרי "כהנים אוכלים ובעלים מתכפרים"⁷⁶, אפילו אכילת כהן הדיוט,
 3 ועל-אחת-כמה-וכמה סגן כהן גדול ועד לכהן גדול עצמו, מכל-מקום ישנו עילוי גדול יותר - "כליל
 4 תהיה".

ובענין זה ישנו חידוש במנחת חוטא - על-פי דרשת רבותינו ("רבותינו דרשו") - ש"אם חוטא זה
 6 כהן הוא", אין שירי' נאכלין כמו כל מנחת חוטא, אלא "תהא כשאר מנחת נדבת כהן שהיא בכליל",
 7 היינו, שאצל כהן, הנה גם מנחת חוטא יש בה העילוי ד"כליל".

טו. והענין בזה:

לכאורה אינו מובן איך יתכן מציאות של כהן חוטא!?

ועל-אחת-כמה-וכמה כהן גדול בנו של כהן גדול - "הכהן המשיח תחתיו מבניו" (וכפירוש רש"י:
 11 "המשיח מבניו תחתיו"), שיש אצלו הן המעלה שנמשח בשמן המשחה (כמבואר ב'לקוטי-תורה'⁷⁷ גודל
 12 העילוי דשמן המשחה, שהוא ממוצע בין פנימי למקיף כו'), והן המעלה שעומד תחת אביו ויורש ממנו
 13 את הכלל⁷⁸; ומצד גודל מעלת כהן גדול - אינו מובן: איך שייך מה שכתוב⁷⁹ "אם הכהן המשיח יחטא"?!
 14 [ועל-דרך-זה בנוגע לנשיא⁸⁰, עליו נאמר⁸¹ "אנכי עומד בין ה' וביניכם"].

אך הענין הוא - כהמשך הכתוב - "אם הכהן המשיח יחטא (הרי זה) לאשמת העם", היינו, שאין זה
 16 מצד עצמו, כי להיותו כהן, ובפרט "הכהן המשיח", אינו שייך לענין של חטא, וכל האפשרות לענין של
 17 חטא אינה אלא מצד "אשמת העם"⁸².

אמנם, אף-על-פי שאין זה אלא מצד "אשמת העם", הרי זה⁸³ חטא של הכהן המשיח... "הכהן המשיח
 19 יחטא... והוא זה שלוקה ("שמייסן - שמייסט מען איס")...

וכידוע הסיפור אודות ה'צמת-צדק'⁸⁴, שבסוף ימיו ביקש ממנו ר' הלל לאמר 'דברי-אלקים-חיים',
 21 ואמר, שאינו יכול... ובפשטות היה זה מצד חלישות הגוף. ואחר-כך ראו זאת גם אצל כבוד-קדושת
 22 מורי-וחמי אדמו"ר, שבשנותיו האחרונות סבל יסורים... - שזהו מצד "אשמת העם" שהוא ה"נשיא"
 23 שלהם, ובלשון הכתוב⁸⁵: "והוא מחולל מפשעינו"...

ואף-על-פי-כן, "רבותינו דרשו", שמצד גודל מעלת הכהן, הנה גם "אם חוטא", אין שירי מנחתו
 25 נאכלין, אלא "תהא כשאר מנחת נדבת כהן שהיא בכליל תהיה לא תאכל", כפי שנתפרש בידינו מנחת
 26 כהן שבפרשתנו.

טז. ויש להוסיף ולבאר הטעם שבפרשת ויקרא לא נתפרש ונתבאר ענין זה באריכות ובפרטיות, אלא
 28 בקיצור וברמז - "והיתה לכהן כמנחה", ורק "רבותינו דרשו: והיתה לכהן, ואם חוטא זה כהן הוא וכו'":
 29 בפרשת ויקרא - די בכך שנזכרה האפשרות "אם הכהן המשיח יחטא (ביחד עם ההבהרה שזהו רק)
 30 לאשמת העם", אבל אם ימשיכו להאריך בענין זה - "וועט זיין ביטער"...

ואם רוצים לידע פרטי הדברים - אומר רש"י - יש לעיין בפרשת צו [שממנה למדים שכתוב זה לא
 31 בא ללמד "על מנחת חוטא (סתם) שיהיו שירי' נאכלין", שהרי ענין זה נתפרש להדיא בפרשת צו (כנזכר
 32 לעיל סעיף י"ג), אלא ש"אם חוטא זה כהן הוא וכו'"], כי בפרשת צו מדובר אודות הקמת המשכן, שבו
 34 היה העילוי היותר גדול ד"ושכנתי בתוכם"⁸⁶, ובה נתבאר גם גודל העילוי של מנחת כהן, ש"כליל תהיה
 35 לא תאכל", "כולה שוה לגבוה" - שזהו מצד גודל מעלת הכהן (כנזכר לעיל סעיף י"ד); ולכן, ממנה

(82) ראה ראב"ע וספורנו עה"פ.

(76) פרש"י שמיני יו"ד, יז.

(83) כ"ק אדמו"ר שליט"א דיבר מתוך התרגשות גדולה ובקול

(77) נשא כט, ב.

חנוק מבכי (המור"2).

(78) ראה תורת מנחם - התוועדות חל"ז ע' 239. וש"נ.

(84) ראה תורת מנחם - רשימת היומן ע' שצא.

(79) ויקרא ד, ג.

(85) ישעי' נג, ה.

(80) ראה שם, כב.

(86) תרומה כה, ח.

(81) ואתחנן ה, ה.